

kendetegnet Udviklingen i Udenrigstjenesten siden 1921, i Særdeleshed ikke, hvad Besættelsen af forskellige Poster vedrører. Men Udvalget ser vel, at Ministeriet har haft store Vanskeligheder at overvinde ved Overgangen til den nye Epoke, og at den hurtige Antagelse af et saa talrigt Personale har vanskeliggjort Gennemførelsen af det nævnte Grundprincip. Udvalget maa imidlertid betone Nødvendigheden af, at Ministeriet i Fremtiden i fuldeste Omfang tager Hensyn til denne fra alle Sider tiltraadte Grundopfattelse, som fik et saa fulgyldigt Udtryk i Kommissionsbetænkningen af 1921.

Angaaende det i Henhold til § 3 i Loven af 6. Maj 1921 oprettede *Erhvervsraadet*, som Ministeren har foreslaaet ophævet, har man i Udvalget drøftet Muligheden af at give dette en anden, mere begrænset Sammensætning for derved at gøre hele denne Institution mere effektiv, end den hidtil har vist sig at være. Det var Tanken, at Erhvervsraadet udelukkende skulde være Udtryk for *Eksporthervervsinteresser* og bestaa af de til enhver Tid værende Formænd for Fællesrepræsentationen for den danske Handel, Industriraadet, Landbrugsraadet, Søfartsraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, De samvirkende Husmandsforeninger, Dansk Fiskeriforening og De samvirkende Fagforbund. I Tilfælde af Formændenes Forfald skulde Medlemmer af vedkommende Organisations Bestyrelse kunne give Møde. Raadet skulde bl. a. have Indstillingsret ved Besættelse af Posten som Chef for Oplysningskontoret for Erhvervene. Hensigten var selvfølgelig ikke paa nogen Maade at afskære eller begrænse den direkte Forbindelse mellem de enkelte Erhvervsorganisationer og Udenrigsministeriet, der saa ofte har virket til ubetinget Tilfredshed, men kun at tilvejebringe en fast, organisk Forbindelse mellem Oplysningskontoret og Erhvervene, der kunde tjene til gensidig Orientering og Befrugtning og være til Støtte for Oplysningskontorets Chef. Imidlertid har der indenfor de nævnte Erhvervsorganisationer ikke vist

sig nogen Tilslutning til Tanken. Under det Samraad, Udvalget har haft med de paagældende Erhverv, ved hvilket disse var repræsenteret med Undtagelse af Landbrugsraadet og De samvirkende Fagforbund, sluttede kun Formanden for Dansk Fiskeriforening sig til Forslaget, medens Formanden for Industriraadet under Tilslutning fra alle de øvrige repræsenterede Erhverv afgjort fraraadede Oprettelsen af Erhvervsraadet, ogsaa i den ændrede Skikkelse, da dette kun var et Omsvøbsdepartement uden positiv Nytte. Landbrugsraadet tilkendegav for sit Vedkommende i en Skrivelse en tilsvarende Opfattelse. Under disse Forhold har Udvalget ment at maatte gaa med til Erhvervsraadets Ophævelse.

Loven af 1921 gik bort fra den gamle, principielle Inddeling i to *Departementer* omfattende henholdsvis politiske Sager i snævrere Forstand og handelspolitiske Sager. I Stedet for deltes Ministeriet i flere *Afdelinger*: den politisk-handelspolitiske Afdeling med Pressebureauet, Retsafdelingen, Folkeforbundskontoret under Ledelse af Udenrigsministeriets Raadgiver i Folkeret som Afdelingschef, Oplysningsbureauet for Erhvervene som selvstændig Afdeling samt Administrationskontoret og Arkivet. Ved at skabe „den politisk-handelspolitiske“ Afdeling og stille denne i Spidsen søgte man at understrege den nye Tendens, der tog Sigte paa i Ministeriets Administration at tilvejebringe den Forbindelse mellem Politik og Økonomi, der behersker Nutidens Udvikling. Udvalget er imidlertid af den Opfattelse, at den nuværende Inddeling med den deraf følgende Fordeling af Sagerne paa de forskellige Afdelinger ikke kan siges at være virkelig rationel. Den politisk-handelspolitiske Afdeling omfatter i sin nuværende Skikkelse dels en Mængde uensartede Sager, dels Sager, hvis Ekspedition fra denne Afdeling er egnet til at fremkalde Kompetencekonflikter. Dette i Forbindelse med, at den nuværende Organisation i adskillige Tilfælde giver Anledning til overflødig Arbejde og Omsvøb, har været bestemmende for den principielle Ændring, Udvalget — med